GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese:
Joi'a si Duminec'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu 28. franci.

Anulu XLI.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 53. | Joi, 18|6 Iuliu | 1878.

In ajunulu conferentieloru electorale.

Brasiovu, 17 Iuliu 1878.

Dilele viitórie voru fi consacrate conferentieloru electorale. Alegatorii de nationalitate romana inca voru conveni spre a se consultá intre olalta. Sambat'a viitória se va intruní o conferintia electorala generala a romaniloru in vechi'a cetate Sibiiu.

Critic'a situatiune, in care se afla poporulu romanu din aceste tieri, face, cá missiunea alegatoriului romanu se fia un'a din cele mai grave. Despoiatu de tóte drepturile sale nationale-politice scurtatu in mesur'a cea mai mare possibila chiaru si in dreptulu seu de alegere, poporulu romanu nu mai are nici o resuflare, nu'si mai póte esprimá vointi'a si dorintiele sale, decatu numai prin diuaristica si prin graiulu aceloru puçini fii ai sei, cari dupa legea electorala esistenta se mai potu bucurá de dreptulu de alegere.

Sub astfeliu de impregiurari responsabilitatea romaniloru investiti cu dreptulu de alegere este dupla. Loru le incumbe datori'a de a aperá interessele natiunei romane cu induoita energia si cu cea mai mare conscientiositate, pentru cá astfeliu se póta dá espressiune viua drepteloru ei postulate. Ei trebuie se fia eroldii, a caroru voce se resune dela unu capetu alu tierii pana la celaltu, vestindu tuturoru, ca poporulu romanu inca traiesce si ca-si reclama drepturile sale nealienabile.

Accentuandu gravitatea missiunei si responsabilitatea romaniloru indreptatiti la alegere nu voimu se descuragiamu pe nimeni. Dincontra, scopulu nostru póte fi numai de ale insuflá curagiu si incredere in sant'a causa, pentru care a luptá i-a chiamatu sórtea. Dér' acel'a, care se duce in lupta, déca voiesce se iésa vreodata victoriosu din ea, trebuie se fia inainte de tóte consciu de insemnatatea ei, de tóte periculele ce le póte provocá asupra-i.

Si déca constelatiunea politica generala este astadi mai favorabila causei nóstre, decatu oricandu in acesti diece ani din urma, cine ne va poté dovedi, ca periculele, ce ne ameniutia, s'au impuçinatu in aceeasi mesura?

Ar' fi se fimu cuprinsi de optimismulu celu mai orbu, déca ne-amu leganá in speranti'a, ca esistenti'a nóstra nu póte intimpiná pericule si mai mari cá pana acuma. Unu asemenea optimismu ar' potea se ne pérda, candu ar' deveni conducêtoriulu politicei nóstre nationale. Elu ne-ar' poté duce pana acolo, cá se ne parasimu noi pe noi, se ne decretamu noi insine mórtea.

Niciodata nu a fostu de lipsa se documentamu mai multu tactu, mai multa intieleptiune, mai multa abnegare de sine in aperarea drepturiloru si a interesseloru poporului nostru, cá in momentele de façia. Dér' nu ajunge cu atat'a, trebuie se fimu totodata fórte bagatori de séma, se cercetamu bine terenulu, pe care voimu se manevramu, se nu credemu, ca va fi netedu, ca nu va fi presaratu cu torpile, cari potu esplodá la fiecare pasu.

Inimicii neamului nostru nu dormu. Ei pandescu si astépta numai, cá prad'a se le intre in cursa.... Corbii se arata indata ce mirósa cadavru.... Unele voci triste, cá coraitulu corbiloru, amu auditu deja din taber'a contraria....

Contrarii nostri politici, cari ne-au urmaritu pana acuma fora cea mai mica crutiare, nu ne voru dá pace cu un'a cu doue. Ei astépta acuma cu nerabdare votulu conferentieloru electorale romane. Déca acest'a ar' esi pe placulu loru, déca alegatorii romani din Transilvani'a si-ar' plecá capulu intr'unu momentu, candu popórele de pe totu intinsulu peninsulei balcanice reinvia spre noua viétia nationala, atunci contrarii nostri ar' dice, ca totu ce s'a intemplatu pana acuma s'a intemplatu cu voi'a poporului romanu si vai de acela, care ar' sustiené contrariulu, déca inse acelu votu nu ar' esi pe placulu loru, atunci ar' incepe din nou a ne imputá ca suntemu cu totii numai nesce „agitatori fara consciintia" si ar' incepe a plange lacrimi de crocodilu asupra tristei sórte a poporului nostru.

Instinctulu de conservare propria va spune fiecarui romanu, care din aceste doue eventualitati este de preferitu, care ne ar' servi spre rusîne si care spre onóre.

CONGRESSULU DIN BERLINU.

Actele si discursurile plenipotentiariloru A. S. Principelui Carolu I alu Romaniei.

(Urmare.)

Cuvintele rostite de d. Bratianu, presiedinte alu consiliului de ministrii in Romani'a.

Domniloru plenipotentiari!

Espunerea, ce v'a facutu colegulu meu in numele seu si in alu meu despre drepturile si interessele Romaniei, nu are nevoia de desvoltari mai lungi.

Inalt'a Adunare, ce are missiunea de a regulá situatiunea Orientului, possede pe deplinu tóte notiunile trebuitórie pentru indeplinirea lucrarei sale.

Suntemu incredintiati, ca simtiemintele de dreptate si de bunavointia, care ne deschidu intrarea pana d'inaintea Dloru vóstre, voru determiná asemenea si primirea decisiuniloru atingetórie de Romani'a.

Totu, ce 'mi permitu, este de a adauge, ca despoierea nóstra de o portiune din patrimoniulu nostru nu ar' fi numai o durere adênca pentru natiunea romana, ci ea ar' daremá in senulu ei ori-ce incredere in tari'a tractateloru si in sant'a paza atatu a principiiloru de dreptate absoluta, catu si a drepturiloru scrise.

Turburarea, ce ar' incercá in acést'a credintiele ei in viitoriu, ar' paralisá pacinic'a ei desvoltare si aventulu ei spre propasire.

De aceea-'mi si ieu, sfersindu, respectuós'a libertate de a supune aceste cugetari la Inalt'a apretiare a Marelui Consiliu europeanu si a illustriloru representanti ai Maiestatiei Sale Imperatului tuturoru Russiiloru, ale carui spiritu inaltu si anima maranimósa amu avutu asia desu ocasiunea de a le apretiá in timpulu petrecerei Sale in midiuloculu nostru.

(In urma presiedintele Congressului a respunsu plenipotentiariloru Romaniei, ca discursurile loru voru fi imprimate si distribuite membriloru Congressului, cá se fia luate in consideratiune. Ministrulu afaceriloru straine alu Romaniei a cerutu voi'a á depune pe mas'a Congressului patent'a imperiala, purtandu semnatur'a M. S. Imperatorului tuturoru Russiiloru, autorisandu pe A. S. Printiulu Gorciacoff a ratificá conventiunea din 4/16 Aprile 1877, precumu si declaratiunea, purtandu semnatur'a A. S. Printiului Gorciacoff, cancelariulu Imperiului Russiei, care in numele M. S. Imperatului Alesandru alu II-lea, ratificá acésta conventiune si promitea, ca ea va fi cu fidelitate observata si esecutata in totu coprinsulu seu.)

Din grati'a lui Dumnedieu

NOI, ALESANDRU II.

Imperatoriu si autocratoru alu tuturoru Russieloru, alu Moscvei, Kievului, Vladimirului, Novgorodului, Tiaru alu Cazanului, Tiaru alu Astrahanului, Tiaru alu Poloniei, Tiaru alu Siberiei, Tiaru alu Chersonesei Taurice, Tiaru alu Georgiei, Domnu alu Plescovului si Mare-Duce alu Smolenskului, alu Lituaniei, Volyniei, Podoliei si Finlandei; Duce alu Estoniei, alu Livoniei si alu Curlandei si Semigalei, alu Samogitiei, Bialostocului, Careliei, Tverului, Iugariei, Permului, Viatkei, Bolgariei si altor'a; Domnu alu Cernjiovului, Riasanului, Polotskului, Rostovului, Iaroslavului, Belojerskului, Ovdovului, Obdorului, Condiei Witapskului, Mstislavului, stapanitoru alu tuturoru tieriloru dela Nordu, Domnu alu Iberiei, alu Cartalinei, alu Cabardiei si alu provinciei Armeniei, Principe hereditariu si suveranu alu principateloru din Circasi'a si altoru Principi dela munti, urmasiu alu Norvegiei, Duce alu Slesvigului-Holstein, alu Stormacului, alu Dethmarsenului Oldemburgului, etc. etc.

Agentulu nostru diplomaticu si consulu generalu in Bucuresci, consiliarulu de Statu baronu Stuart, si ministrulu romanu alu afaceriloru straine, Cogalniceanu, au incheiatu si subscrisu in Bucuresci, la 4 Aprile alu anului curinte, in virtutea deplinu imputerniciriloru ce li se dase, doue conventiuni speciale: prim'a privitóre la trecerea ostiriloru Nostre prin Romani'a, in patru articole; si a dou'a privitóre la conditiunile acestei treceri, in doue dieci si patru articoli si alti doui articoli atingetori de aceleasi.

Primindu si confirmandu, **dupa matura cercetare,** conventiunile si articolile susu citate: amu autorisatu pe Altetia S'a Serenisima Principele Alesandru Gorciacoff, cancelarulu Nostru de Imperiu, a subscrie declaratiunea **privitóre la neviolabil'a observare si esecutiune a stipulatiuniloru** coprinse in conventiunile si articolii aditionali: si spre incredintiare, subscriindu cu a Nóstra mana deplinu imputernicirea de façia, amu ordonatu se se puna pe densulu sigilulu Imperiului Nostru.

Datu in Moscv'a, la douedieci si trei Aprile alu anului mantuirei un'a mie optu sute sieptedieci si siépte, in anulu alu douedieci si trei alu Imperatirei Nóstre.

Originalulu e subscrisu de insasi man'a Maiestatiei Sale Imperatului, astfeliu:

ALESANDRU.

Contra-semnatu: cancelarulu Imperiului: Principele Gorciacoff.

Pentru traducere conformu: Giers.

DECLARATIUNE.

In virtutea ordineloru Maiestatiei Sale Imperatului tuturoru Russieloru, subscrisulu Cancelariu alu Imperiului ratificu, prin declaratiunea de façia, care va tiené loculu unui actu de ratificatiune formala, ámbele conventiuni de mai susu, privitórie la trecerea ostiriloru Imperiale prin Romani'a, precumu si doue articule aditionale atingetórie de aceleasi, inchieiate intre guvernulu Maiestatiei Sale Imperatului tuturoru Russieloru si acel'a alu Inaltimei Sale Principelui Romaniei, in Bucuresci la 4/16 Aprile 1877, si declaru, ca stipulatiunile acestoru conventiuni si articule aditionale voru fi pastrate cu credintia si esecutate in tóta intregimea loru.

Si spre incredintiare subscrisulu cancelariu alu Imperiului a subscrisu declaratiunea de façia, si a facutu a se pune pe dens'a sigilulu Ministeriului Imperiale alu Afaceriloru Straine.

Facutu in St. Petersburg, la 24 Aprile 1877.

(L. S.) Subscrisu: Gorciacoff.

Escelentiei Sale dnului de Radovici, ministru plenipotentiariu, secretariu generalu alu Congressului.

Berlinu, 2/14 Iuliu 1878.

Domnule Ministru!

Conformu cererei, ce ni s'a facutu, am onóre de a comunicá Escelentiei Vóstre in calitatea s'a de secretariu generalu alu Congressului, si pentru scopulu trebuitoriu, copia pe de deplinu imputernicirile, ce dlu Bratianu si eu avemu dela Inaltimea S'a Principele Carolu I alu Romaniei, Augustulu nostru suveranu.

Profitu de ocasiune etc.

Ministrulu afaceriloru straine alu Romaniei.

Subscrisu: Cogalniceanu.

Noi CAROLU I, Domnu alu Romaniei!

Luandu in consideratiune nouele impregiurari, in care se afla pusu Principatulu Romaniei si increDiendu-ne pe deplinu in capacitatea, zelulu si devotamentulu dloru I. C. Bratianu, presiedinte alu consiliului de ministri, ministru alu afaceriloru straine, amu aflatu de cuviintia a'i acreditá prin cele de façia, subscrise de man'a Nóstra, si 'i acreditamu in realitate de plenipotentiari ai Nostri, pe lenga plenipotentiarii Poteriloru intruniti in Congressu la Berlinu, dandu-le deplina imputernicire de a aperá in sinulu acelui Congressu drepturile si interessele Romaniei. Promitiendu inca, cu cugetulu si cuventulu Nostru de Domnitoriu, de a primí cá bune si de a face se se esecute cele, asupr'a caroru plenipotentiarii Nostri se voru fi invoitu cu Congressulu, conformu instructiuniloru, ce le-au fostu date.

Si spre incredintiare Noi amu ordonatu cá cele de façia se fia investite cu sigillulu Statului.

Datu in Bucuresci, a siéptea dî a lunei Iuniu, anulu mantuirei un'a miie optu sute sieptedieci si optu si alu treispredieceiea alu Domnirei Nóstre.

(L. S.) CAROLU.

Ministru afaceriloru straine: Cogalniceanu.

Pap'a dela Debretinu.

Tisza Kálmán, ministrulu-presiedinte alu Ungariei, erá inca inainte cu trei ani Papa infalibilu in „Rom'a protestantica", — cum le place locuitoriloru din Debretinu se-'si tituleze orasiulu. Cá siefu alu opo-

sitiunei elu era inaintea alegatoriloru sei din Debretinu, celu mai intieleptu, energicu, patrundietoriu omu, radiemulu maghiarismului, toti ilu adorau, cá pe unu semidieu. De candu a schimbatu inse rolulu si s'a facutu ministru a perdutu din ce in ce mai multu din nimbulu seu. Omenii sei se convinsera cu timpulu, ca sperantiele, ce le au pusu in elu, au fostu cu multu prea esagerate, si astadi abia se va mai gasí vreunulu, care se créda in infalibilitatea Papei dela Debretinu. Mai cu séma de unu anu incóce, de candu s'au petrecutu unu siru de eveneminte din cele mai grave, a suferitu poporalitatea lui Tisza mare scadere, astfeliu, incatu nu numai odata a fostu acusatu chiaru de „tradatoriu". Minunate sunt cararile sórtei si din infalibilulu conducétoriu alu protestantiloru dela Debretinu Tisza a devenitu unu ministru fórte falibilu, care intimpina prea puçine simpathii, inse cu atatu mai multe atacuri din tóte partile.

D-lu Tisza a crediutu de bine sub asemeni impregiurari a scóte din garderoba mantau'a s'a vechia de tribunu alu poporului, deja tare atacata de molii, a si-o mai repará puçinu si a se presentá din nou alegatoriloru sei, „spre a le dá séma despre activitatea s'a in cei trei ani din urma." Trebuiea in adeveru se-si mai carpésca puçinu poporalitatea atatu de sdruncinata, . . . ca-ci mai are inca mare lipsa de ea, inca actiunea bosniaca, preparata cu ajutoriulu seu, abia acuma e se incépa si d-lu Tisza nu e omulu, care se renuntie la missiunea s'a inainte de a si-o fi implinitu pe deplinu. Densulu a potutu cu ajutoriulu mameluciloru sei se tiena in freu pe poporulu maghiaru, cá se nu fia in stare a paralisá minunatele planuri ale maiestrului Andrássy, astadi voiesce se'lu castige cu totulu pentru aceste planuri anecsionistice. In Debretinu, acolo, unde odinióra resuná vocea s'a cutrieratória, unde trecea de infalibilulu capu alu tuturoru malcontentiloru maghiari, intre adoratorii sei de mai inainte se duse acuma ministrulu, spre a cuceri din nou animele loru.

Calatori'a ministrului-presiedinte la Debretinu a fostu bine pregatita. Chiaru faptulu, ca ministrulu a anuntiatu, ca va merge inaintea alegatoriloru sei, spre a le dá séma in calitatea s'a de deputatu, a trebuitu se castige incatuva bunavointi'a cetatieniloru din Debretinu, cari sunt fórte simtitori pentru onórea, ce le-o face primulu ministru, voindu a-si justificá politic'a s'a inaintea loru. Déca Tisza-deputatulu ar' fi potutu se se desparta macaru pentru cateva dile de Tisza-ministrulu, atunci primirea, ce i s'ar' fi facutu deputatului, erá considerata cá adeverata espresiune a simtieminteloru poporatiunei, dér' asia, ori-catu de multu ar' vorbi telegramele de enthusiasmulu locuitoriloru din Debretinu, importantí'a primirei perde multu prin caracterulu seu oficialu. Din tóte vorbirile tienute la sosirea ministrului in Debretinu se vede, ca primirea a fostu bine pregatita de catra ómenii ministrului. Primariulu orasiului, care l'a salutatu la gara, a datu tonulu tuturoru cuventatoriloru urmatori, esclamandu: „N'amu dubitatu nici-odata, ca Tisza cá ministru si cá deputatu a facutu pentru patria in timpuri grave, totu ce i-a fostu cu potintia sub impregiurarile de façia." Ceilalti vorbitori au repetitu cu alte cuvinte aceste declaratiuni si ministrulu — se intielege, fórte miscatu de atatea dovedi de simpathia — a respunsu, punendu man'a pe consciintia si asigurandu, ca intotdeauna a fostu condusu numai de cele mai bune intentiuni. Ce mare schimbare in trei ani. Pap'a dela Debretinu, care sciea numai se tune si se fulgere in adunarile comitatului, vine acuma si cu manile incrucisiate pe peptu conjura pe fidelii sei de odinióra, se aiba indulgentia, se nu céra dela elu mai multu cá dela unu omu pecatosu, care „in tóte, cate a facutu si a trebuitu se faca, a fostu condusu de cugetulu celu mai curatu."

Si cumu au fostu primite de asta-data cuvintele sale? Totu cu „Éljen Tisza Kálmán", dér' strigarile aceste nu mai aveau poterea de odinióra, intre ele se audieau si strigarile desaprobatórie ale opositiunei. Cuvintele Papei dela Debretinu nu mai posedu farmeculu de odinióra pentru maghiari.

Sibiiu, 1/13 Iuliu st. n. 1878.

Dle Redactoru! Un'a din dorintiele cele mai ferbinti ale amiciloru culturei poporului romanu s'a implinitu. Alaltaeri s'au constituitu sectiunile sciintifice ale „Associatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu". Insemnatatea acestoru sectiuni pentru associatiune este necontestabilu un'a din cele mai mari, ba amu poté afirmá, ca sunt chiaru o conditiune de viétia pentru ea. Fora organisarea sectiuniloru o activitate seriósa si sistematica pe terenulu sciintificu ar' fi fostu impossibila. Déca lipsesce aparatulu, care pune masin'a in miscare, acést'a se intielege, ca nu póte functiuná. Se ne bucuramu, ca „post tot discrimina rerum" constituirea sectiuniloru sciintifice, asia cumu o pretindu statutele Associatiunei, este unu faptu complinitu, care dorimu se fia de bunu auguru pentru viitoriu.

La siedinti'a respectiva au luatu parte toti membrii sectiuniloru, ce se aflau in Sibiiu si multi membri esterni. Illustrulu nostru literatu venerabilulu presiedinte alu Associatiunei dlu Thimoteu Cipariu a condusu in persóna lucrarile siedintiei constitutive, care a urmatu dupa siedinti'a comitetului. Dlu presiedinte a deschis'o printr'unu discursu, in care a aretatu marea importantia a actului, pentru a carui'a indeplinire s'au adunatu cu totii. Membrii presenti s'au impartitu apoi in sectiuni si aceste trei sectiuni s'au constituitu apoi sub conducerea presiedintiloru, cari, precumu scimu, au fostu alesi inca de catra adunarea generala din anulu espiratu. Fiecare sectiune si-a mai alesu inca unu vice-presiedinte si unu secretariu. Constituirea definitiva a datu urmatoriulu resultatu:

Sectiunea filologica: Presiedinte d. Thimoteu Cipariu, vice-presiedinte d. protopopu Ioanu Popescu, secretariu d. prof. I. M. Moldovanu. — Sectiunea istorica: presiedinte d. G. Baritiu, vice-presiedinte d. Ios. Hodosiu, secretariu d. Dr. Ilariu Puscariu. Sectiunea istorica-naturala: presiedinte d. Dr. Pavelu Vasiciu, vice-presiedinte d. P. Barcianu, secretariu d. Eugeniu Brote.

Astfeliu, desi camu tardiu, totusiu ajunseramu a vedé realisata infiintiarea sectiuniloru sciintifice. Unele dintre ele 'si-au si inceputu activitatea. Fia, cá ea se aduca ródele cele mai folositórie pentru poporulu nostru!

Solemnitatea

distribuirei premieloru scolare in Bucuresci.

Diu'a de 29 Iuniu v. fiindu destinata pentru solemnitatea distribuirei premieloru scolare, s'a serbatu, cá si in anulu trecutu, in palatulu universitatii (sal'a senatului), pentru tóte scólele de baieti din capitala. Sal'a spatiósa, catu si tribun'a publica susu, erau pline de asistenti din tóte classele societatii. Intre asistenti se vedea d. primu-presiedinte alu inaltei curti de casatiune, si alti inalti functionari. La $12^1/_2$ óre a sositu si Domnitoriulu, insoçitu de maresialulu curtii si de unulu din adjutantii domnesci. La coborirea din trasura a fostu salutatu de music'a guardei civice si la scar'a principala primitu de catra d-nii ministri, d. rectoru alu universitatii, d-nii membrii ai consiliului permanentu de instructiune si d. directoru generalu alu ministeriului instructiunei, cari au insoçitu pe M. S'a, care si-a luatu loculu in façi'a tronului. Solemnitatea s'a inceputu prin „Cantulu gintei Latine", cantatu de elevii conservatoriului si de ai celorlalte choruri insoçite de orchestr'a compusa din professorii si elevii conservatoriului. Dupa aceea d. Aronu Florianu, vice-presiedintele consiliului permanentu de instructiune a rostitu unu discursu, din care estragemu urmatóriele parti:

„. . . Prea Inaltiate Dómne! Seculii trecuti din nefericire, n'au fostu nicidecumu favorabili progressului si culturei Romaniei; si, pe candu alte natiuni rivalisau intre densele, spre a'si intinde sfer'a ideiloru si cunoscintieloru si a se intrece unele pe altele in descoperiri si inventiuni, de cari ne minunamu astadi, romanulu cu arm'a la braçiu se luptá cu eroismu pentru independinti'a tierei, pentru libertatea si chiaru esistenti'a ei. A trebuitu se vina timpi de resuflare, de liniste si pace, pentru a se poté fondá si in Romani'a scóle si institute de diferite ramuri ale cunoscintieloru omenesci de arte si sciintie. . . . N'avemu pretensiunea, Prea Inaltiate Dómne, de a comperá tinerile nóstre institute de instructiune si educatiune, cari datéza abia de eri alaltaeri, cu ale altoru tieri mai inaintate si cari sunt fundate si functionéza de sute de ani; dér', multiumita impulsiunei patriotice si nationale a guvernului, potemu constatá cu o modesta bucuria, cá ele, dupa conditiunile, in cari se afla, 'si dau fructele dorite si asteptate cu sete de intréga natiune. Astfeliu scólele rurale dau pe totu anulu cate unu numeru insemnatu de copii dotati cu cunoscintiele elementari cerute de program'a oficiala; din scólele primari urbane de ambe secsele ese pe fiecare anu unu numeru si mai mare de baieti si fete, cari 'si au procuratu cunoscintiele necessarie cerute de o cultura mai ingrijita; seminariele dau preoti patrunsi de missiunea loru si demni de a invetiá pe poporu religiunea si a propagá moral'a evangelica; din scólele de agricultura esu tineri cu cunoscintie teoretice si practice, pentru esploatarea bogatiiloru pamentului; scólele de meserii si professiuni promitu, ca peste puçinu se va emancipá industri'a romana; gimnasiele si liceele prepara cu succesu pe tineri pentru specialitatile universitari, pentru necesitatile statului si pentru a se formá o elita de barbati, cari se dè tonu societatei; in fine, scólele normali de baieti si fete prepara invetiatori si invetiatórie, dotati cu cunoscintie pedagogice, metodice si didactice.

„Fiindu recunoscutu, Prea Inaltiate Dómne, ca cultur'a si civilisatiunea mai inalta nu se improviséza, Romanulu, modestu, nu pretinde a face sfortiari impossibile, cá se ajunga curéndu marile ideale din seclulu lui Pericle, Augustu si Ludovicu 14-lea; dér' cu credinti'a in Dumnedieu si cu speranti'a in stimularea si incuragiarea guvernului, aspiratiunile lui tindu, cá prin munca si labóre, prin rabdare si asteptare, celu puçinu se se apropia de acei ómeni mari, cari au ilustratu acele secule, ce nu se voru sterge niciodata din memori'a umanitatiei si voru fi totdeaun'a ideale si modele de imitatu. Despre inteliginti'a, aptitudinea si curagiulu Romanului, avemu probele cele mai stralucite si mai apropiate, cele doue victorii reportate in dilele trecute: una pe campulu de bataia, unde armat'a romana, sub comand'a Mariei Vóstre, s'a incarcatu de gloria pentru eroismulu seu; si alt'a pe campulu literariu, castigata de simpaticulu poetu Alesandri, cu ocasiunea concursului intre natiunile de origine latina, pentru compunerea Cantului Gintei Latine. Aceste doue victorii, dupa ce au trambitiatu in lume numele de romanu, geniulu si talentulu lui, si au incarcatu de gloria pe victoriosii luptatori, voru implé doue pagine din cele mai frumóse ale istoriei nationale, spre a servi de esemple generatiunei comtimporane si celoru viitóre si a fi unu momentu sublimu pentru intrég'a natiune romana."

Terminandu, adreséza apoi cateva cuvinte caldurose eleviloru, cari prin diligintia si bun'a conduita au meritatu distinctiunea de a fi premiati, dicêndu-le: „Sapati adéncu in anim'a vóstra trinitatea cea nedespartita, pe care o formeza Dumnedieu, Patri'a si Iustiti'a, care se ve fia stéu'a polara, spre a ve conduce la portu pe marea furtunósa a vietiei. Traiésca Romani'a! Traiésca M. S. Domnitoriulu si Dómn'a!"

Domnitoriulu a respunsu la cuvintele dlui Aronu Florianu prin urmatoriulu discursu:

„Domniloru professori, Domniloru institutori!

„Simtu o deosebita multiamire a me afla érasi in midiuloculu tinerimii studióse in diu'a impartirii premieloru si a poté incununá cu man'a mea silintiele si diligenti'a la invetiatura. Mari si pentru tiér'a nóstra purerea memorabile eveneminte m'au impedecatu anulu trecutu a mè aflá in capitala in timpulu acestei solemnitati; dér' si atunci amu serbatu diu'a de astadi in acea parte a tierei, care a fostu totdeaun'a cuibu de vitejia si de fapte romanesci, in Olteni'a, ai carei fii, rivalisandu in curagiu si abnegatiune cu fratii loru de dincóce de Oltu, si de dincolo de Milcovu, au justificatu inca o data vechiulu loru renume. Puçine cuvinte voiu avé de adaugatu la cele ce ve diceamu acum doui ani spre a laudá zelulu si activitatea d-vóstre, dloru professori si dloru institutori; spre a imbunatatí silintiele si aplicatiunea vóstra la invetiatura, iubiti copii, prin care voi faceti nu numai fericirea parintiloru vostri, dér' prin care veti poté intr'o di deveni cetatiani buni si folositori ai patriei.

„Frumós'a si nepretiuit'a comóra a stravechei nóstre mariri s'a mai inavutitu, in cursulu anului incetatu, cu noue si stralucite fapte si astfeliu presentulu, destainuindu-ne trecutulu, ne a deschisu portile maretie ale viitorului, catra care man'a nevediuta a provedintiei a condusu pururea natiunea nóstra, facend'o se invinga pana in sfirsitu tóte greutatile. Pe de o parte, vitejii nostri osteni impletesu érasi dafini pe gloriósele loru stéguri si faceau betran'a Dunare se tresalte din nou la numele de romanu, ér' pe de alt'a bardulu nostru nationalu ducea acestu nume neperitoriu in tierile departate si ie inrudite, unde elu culegea inflorit'a cununa a museloru. Acestu nume de romanu, cuventatu astadi cu stima si respectu in

tóte partile, voi trebuie dér'. iubiti scolari, se ve siliti a'i face onóre, imbogatiendu-ve mintea, desvoltandu-ve si cultivandu-ve inteligenti'a, intarindu-ve anim'a cu morale si religióse precepte, cu mari si patriotice esemple.

Ér' d-vóstra, d-loru professori si d-loru institutori, cari inzestrati si inarmati junimea, ce ve este incredintiata, cu valórea sciintiei, cu poterea si credinti'a in Dumnedieu, in adeveru si in virtute, aveti un'a din cele mai importante missiuni in statu si meritati astfeliu cea mai de aprópe solicitudine din partei. Fiti securi, dloru, ca un'a din cele mai constante preocupatiuni ale guvernului meu este si aceea de a ve inlesni, pe catu se va póté mai multu, implinirea cu succesu a nobilei dvóstre sarcini, punêndu-ve pe catu se va poté mai bine, in positiune de a ajunge la scopulu carui'a v'ati devotatu. Societatea intrégа ve va fi astfeliu recunoscetória de bun'a directiune ce veti dá acestoru tenere fiintie, si dênsa ve va binecuventá ostenelele dvóstre. Aci in scoli odraslescu fragedele lastare, care 'si voru desfasiurá mai tardiu numerósele loru ramure in tote directiunile activitatii nationale. Faceti dér', ca aceste lastare se devina intr'o dî poternicii stegiari, sub care se se póta umbri cu incredere si cu mandria scump'a si iubit'a nóstra mama, Romani'a."

DISCURSU,

tienutu de dómn'a **Paulin'a Zaharescu,** professóra si directritia a scólei professionale de fete din Bucuresci, cu ocasiunea distributiunei premieloru in diu'a de 30 Iuniu 1878.

Pré inaltiate Dómne!

Presenti'a Mariei Vóstre la serbatórea distributiunei premieloru, in acestu anu, candu tiér'a este preocupata de cele mai grave evenimente, este o proba de iubirea ce Mari'a Vóstra are pentru poporulu romanu, si de inalt'a solicitudine ce pórta pentru instruirea si luminarea natiunei.

Mari'a T'a! Intre reformele cele mari, cu cari s'a ilustratu secolulu presentu, un'a din cele mai importante este aceea a educatiunei si instructiunei femeiei, care are principalulu rolu in formarea animei si sentimenteloru omului si influintiéza intr'unu modu decisivu asupra existentiei lui. In antichitate, pentru femeia erau inchise tóte caile, prin care ar' fi potutu ajunge la sanctuariulu sciintiei, si tóte popórele refusara a o admite intr'o positiune mai nobile, nevoindu a tiené in séma, ca femei'a esercita o influintia poternica in societate, si ca ea cá si barbatulu cugeta, simte si este capabila de fapte mari si frumóse. In veaculu de mediulocu, gratia influintiei binefacatóre a crestinismului, femei'a incepe a fi considerata cá omu; fu incongiurata de stima si respectu, inse remase totu sclava ignorantiei pana pe la finele secolului trecutu, candu incepe a se cunósce si a se intrebá, déca Creatorele, care a dotat'o cu atatea facultati intelectuale, a pus'o pe pamentu fara altu scopu de catu a vegetá, remanendu intr'o vecinica pruncia. Atunci pe orizontele Franciei si alu altoru tieri mari, in care petrunsera radiele civilisatiunei, incepura a apare mici stelutie lucitóre, déra aceste stelutie apareau fórte raru, si nu aveau potere a risipi intunereculu ce era in giurulu femeei, si prin urmare in giurulu léganului omului; 'i trebuiea scoli, si inca multe, ca-ci intunereculu era mare. Barbatii instruiti si patrioti, din tierile civilisate, incepura a pricepe, ca omenirea va atrage profite imense, avêndu femei'a mai bine instruita si luminata, de catu ignoranta. Ei se convinsera ca natur'a, care i-a incredintiatu léganulu omenirei, 'i-a datu o inteligintia asemenea cu a barbatului, si 'i-a pusu in anima sentimente nobile si unu devotamentu fara margini; de aceea n'au crutiatu nici unu sacrificiu pentru a preveni acésta imperiósa necesitate a timpulului, asia ca in secululu presentu aspiratiunile incepura a deveni realitati si mai tóte popórele culte se intrecu a da catu se va poté mai multa desvoltare educatiunei si instructiunei femeiei, cá s'o póta prepará pentru implinirea frumósei missiuni, ce provedinti'a 'i-a insemnatu; ei prevedu, ca nu este departe tempulu, candu femei'a va fi chiamata a'si luá loculu, ce merita in organismulu societatiei. Déca preocupatiunea cea mai seriósa a acestoru barbati culti, cari lucrédia pentru fericirea si prosperitatea genului umanu, este de a formá mai antaiu bune mame, soçii morale si devotate, care se influintiedie intr'unu modu salutariu asupr'a fapteloru omului, intarindu astfeliu famili'a, care este temeli'a cea mai poternica a stateloru, si apoi s'o prepare a devení buna çetatiéna.

Jun'a romana, atrasa de aceste idei civilisatórie, ce cá unu curentu electricu au strabatutu Europ'a, nu remase mai in urma. O era noua incepù pentru femeia in Romani'a. Educatiunea si instructiunea ei luara o rapeda desvoltare, scólele primarie se inmultira intr'unu modu simtitoriu si, pe lenga acést'a, se creara si scóle secundarie prin mai multe orasie ale tierei. Dér' aspiratiunile femeei nu se oprira acì; ea incepù a manifestá dorinti'a de a se redicá, prin cultur'a spiritului si a animei, intr'o positiune mai inalta, si in anii din urma se vediura copile preparate in particulariu, trecêndu cu succesu ecsamenile liceeloru de baieti. Aceste tendintie progressiste facura, cá onor. consiliu generalu de instructiune se projecteze infiintiarea a trei licee pentru femei, care proiectu realisandu-se, precumu speramu, va redicá pe femei'a romana alaturi cu femeile tieriloru celoru mai civilisate; usile facultatiloru li se voru deschide spre a primí in sinulu loru pe femeile bacalaureate, unde voru luptá alaturi cu barbatii spre a obtiené titluri academice in diferite specialitati.

Necesitatea, ce se mai simtiea inse de a se dá femeiei cunoscintiele catorva meserii practice indispensabile vietiei, care se'i asigure esistenti'a si bunulu traiu, si cu produsulu caror'a se póta in tempu greu a vení in ajutoriulu familiei sale, se recunoscù de Inaltulu guvernu alu Mariei Vóstre, care, fiindu incredintiatu, ca numai acolo este adeveratulu progressu, unde industri'a si comerciulu 'si-au partea loru in ramurele de activitate nationala, si ca numai prin industria si comerciu o tiéra devine avuta si prospera, creandu scoli professionale de fete, unde romanele, pe lenga instructiunea ce primescu, invétia si cate o meseria, pentru care sunt destulu de apte. De si numerulu acestoru scóle este inca micu in reportu cu necesitatile ce se simtu, speramu, ca ele se voru inmultí proportionalu cu midiulócele. Chiaru de pe acumu mai multe capitale de judetie se grabescu a deschide scoli de asemenea natura, recunoscêndu-le importanti'a: ca pe lenga servitiile, ce aducu societatiei in genere si femeiei in parte, dau si unu aventu industriei nationale, si facu, cá comerciulu tierei se fia pusu pe o cale de prosperitate.

Remane acumu la voi, june copile, se lucrati continuu, spre a ajunge scopulu, pentru care Creatorele v'a pusu in lume; pentru ca numai prin munca, fia intielectuala, fia fisica, natiunile, cá si individele, se inaltia si se apropia de perfectiune. Nu prin minere, fia ele veru catu de avute, se creadia adeverat'a avutia a popóreloru si a stateloru, ci prin munc'a intelectuala si onesta; ca-ci mineralele cele mai avute, o data esploatate, nu se mai reproducu, éra labórea este o sorginte nesecabila de avutia, care se perpetua din generatiune in generatiune. La lucru dér', si siliti-ve a arata lumei, ca si femei'a romana doresce progressulu si merita, cá cei in dreptu se se ocupe cu aceeasi solicitudine de educatiunea si instructiunea ei, cá si de a barbatului. („Femei'a Romana".)

Voci din Romani'a.

D. Mihailu P. Balsiu continua in scrisórea s'a catra „Press'a", a carei parte prima amu publicat'o in Nr. trecutu, in modulu urmatoriu:

„. . . Russi'a a cautatu totdeaun'a a sterge acésta deosebire de rasa ce esista intre romani si russi. Ea se purtá mai antai cu speranti'a, ca ar' poté se ne slaviseze; inse tóte incercarile au remasu fara nici unu efectu. Ca-ci romanii au instinctulu de conservare desvoltatu in gradulu celu mai inaltu. Coloniele romane venite in Panoni'a, in Daci'a si in Moesi'a, 'si-au pastratu pretutindeni caracterulu loru nationalu, limb'a si obiceiurile, cá si cei dintre Bug si Dunastru, de si guvernulu russescu nu a crutiatu nimicu pentru a'i face se uite gintea si originea loru.

Acum Russi'a voiesce se 'si schimbe tactic'a. Fara a perde din vedere nici unu momentu tient'a, ce 'si-a propusu de secoli, ea profita de tóte impregiurarile, spre a'si pregati teremulu. Ne ofera acuma Dobrogea in loculu Basarabiei, a carei rapire a fostu, precumu vedemu astadi, un'a din principalele cause ale resbelului cu Turci'a. Inse in realitate, ea nu ne da acestu pamentu pentru a ne despagubi de perderea Basarabiei, nici pentru a ne intari, si a ne dá avantage comerciale prin possessiunea deltei Dunarei. Nu. Ea voiesce se aduca unu elementu slavu in midiuloculu nostru, voiesce se ne sape omogeneitatea nationalitatiei nóstre, se faca unu inceputu de slavisare s'au mai bine dicêndu de rusificare. De aceea ne da, nu numai Dobrogea, ci chiaru o parte din Bulgari'a ori-catu amu voi. Ca-ci, cu catu vomu avé mai multi slavi in sinulu nostru, cu atatu Russi'a se va apropiá de scopulu seu, cu atatu va poté spera mai multu a vedé nationalitatea nostra contopindu-se cu slavismulu.

Ni se dice, ca in Dobrogea locuiescu multi romani; dér' datele statistice nu o dovedescu; marea majoritate a locuitoriloru, in ori ce casu, se compune din tatari, turci, si mai alesu bulgari. In Basarabi'a traiau asemenea multi bulgari si cu totii scimu catu de grea ne-a fostu, tocmai din acésta causa, administrarea aceloru trei judetie. Si Basarabi'a a fostu de secoli unu teritoriu romanescu; o scurta posessiune, in timpu de 44 de ani, a fostu de ajunsu spre a produce acestu resultatu nenorocitu pentru noi. Dér' inca in Dobrogea. care este de dreptu a Bulgariei, pe care bulgarii o voru reclamá, mai curendu séu mai tardiu, si care ni se octroiesce acuma cu de a sil'a, prin iniquitatea cea mai mare!

Acést'a ar' trebuí se deschida ochii celoru mai neprevedietori. La noi, romanii, cari suntemu incongiurati de Slavi, departe de fratii nostri de sange, si ameniutiati in autonomi'a, déca nu chiaru in esistenti'a nóstra, ideea de patria si de nationalitate trebuie se ne preocupe din ce in ce mai multu. Instinctulu de conservare trebuie se se inaltie la noi la inaltimea unui principiu, la inaltimea unei dogme politice.

De aceea voru face reu, credemu, toti cati, ingrijati de gravitatea impregiurariloru, s'ar' gandi se schimbe curentulu, politic'a urmata de secoli, de toti principii romani, de toti patriotii romani. Ar' fi a espune tiér'a la mari pericule, prin adoptarea in sinulu nostru a unui elementu strainu si mai cu osebire a unui elementu, care face parte din marea familia a Slaviloru. Ar' fi, cu unu cuvêntu, se perdemu forti'a nóstra, omogenitatea populatiunei nóstre!

Poetulu Mistral si V. Alesandri.

Diuariulu „Press'a" impartasiesce cuprinsulu remarcabilei epistole primite de d. V. Alesandri din partea marelui poetu alu Provencei, d. F. Mistral:

„Maillane (Gurele Rhonului), 22 Iuniu 1878.

„Ilustre si scumpe confrate! Amu primitu bun'a dtale epistola si operile dtale complecte. Sunt fericitu de a avé acést'a multu placuta ocasiune pentru a ve marturisí personalmente admiratiunea mea cea mai simpatica. Cu tóta fraternitatea nostra romana, nu 'mi este cu putintia a citi poesiile dtale, din caus'a necunoscintiei mele; dér' prin maretiulu cantecu de ginta, ce ne-ati trimisu la Montpellier, amu potutu judecá largimea, inaltimea si splendórea serenitatiei geniului d-tale poeticu. Me felicitezu de a fi avutu onórea a ve representá la serbatorile latine, si, déca ceva a potutu se me faca demnu de acésta alegere, este de siguru, cultulu patrioticu, ce profesezu pentru totu, ce tiene de lumea latina, si in particulariu; pentru jun'a d-vóstra natiune, care in ultimulu resbelu a dusu asia de stralucitu „Labarum*) alu lui Constantinu".

Primiti, domnule, cu fraternela acolada a musei din Provençe, espressiunea semtiementeloru mele celoru mai cordiale si mai distinse.

F. Mistral.

Nr. 115—1878.

Programa

pentru siedintiele adunarei generali ordinarie a XVII a „Associatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu", ce se voru tiené la **4** si **5 Augustu a. c.** in opidulu Simleu.

Siedinti'a I in 4 Augustu.

1. Dupa terminarea serviçiului divinu se va deschide siedínti'a la 9 óre din dî.
2. Alegerea de 3 secretari ad hoc pentru redactarea processeloru verbali.
3. Reportulu comitetului Associatiunei despre afacerile pe anulu 1877/8.
4. Reportulu cassariului despre starea fondului Associatiunei si a fondului academiei.
5. Reportulu bibliothecariului despre starea bibliothecei Associatiunei.
6. Alegerea unei comissiuni de 3 membri pentru revederea si esaminarea fonduriloru si ratiociniului pe anulu trecutu 1877/8.

---

*) „Labarum", stindartu imperialu instituitu de Constantinu. Erá unu micu drapelu de stofa rosia, patratu, ficsu si intinsu in verfulu unei sulitie, cu unu ciucure josu. In centrulu lui erau desemnate literile greci X P, ce figurau totu-deodata monogram'a vorbei Christ, si crucéa Mantuitoriului. — Constantinu inaintà in contr'a imperatului romanu Maxentiu, la anulu 312, candu o stea luminósa ei aparù pe ceriu, cu aceste cuvinte: „In hoc signo vinces" (Vei triumfá prin acestu semnu). Nóptea urmatória vediù in visu pe I. Christosu, ducêndu unu stindartu ornatu de unu semnu asemenea. Atunci puse se'i faca unulu cá acel'a, ce vediuse in manile Omului lui Dumnedieu, si'lu chiama „Labarum", nume, a carui origine este necunoscuta. Acestu drapelu se portá in fruntea armatei si erá incredintiatu gardei de 50 pretoriani din cei mai bravi.

7. Alegerea unei commissiuni de 3 membri pentru incassare de tacse dela membrii vechi, si insemnarea de membrii nuoi dimpreuna cu tacs'a respunsa de acestia.
8. Alegerea unei comissiuni de cinci membri pentru a esaminá budgetulu Associatiunei, presentatu de comitetu pe anulu 1878/9, si a vení cu opiniunile sale in siedinti'a urmatória.
9. Alegerea unei commissiuni de 5 membri pentru propuneri.
10. Cetirea dissertatiuniloru, ce se voru fi presentatu din bunu tempu la presidiu.

Siedinti'a II in 5 Augustu.

1. Verificarea processului verbalu alu siedintiei precedente.
2. Reporturile comissiuniloru numite in siedinti'a precedenta.
3. Continuarea cetirei dissertatiuniloru.
4. Defigerea locului si tempului pentru intrunirea Associatiunei la anulu viitoriu.
5. Alegerea unei comissiuni pentru verificarea processului verbalu alu siedintiei ultime.
6. Iuchiderea siedintieloru adunarei generali.

Din siedinti'a comitetului „Associatiunei transilvane."
Sibiiu, 10 Iuliu 1878.

Th. Cipariu, presiedinte. — Dr. **Ios. Hodosiu**, secretariu.

Sebesiu, in 10 Iuliu 1878.

Convocare.

Adunarea generala a despartiamentului IV alu „Associatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu" se va tiené in anulu acesta in comun'a „Sescioriu" (cerculu Sebesiului) in diu'a Santului Ilie, adeca in 1 Augustu (20 Iuliu) 1878. La acésta aduuare 'si da onórea subcomitetulu despartiamentului a invitá pe toti binevoitorii si spriginitorii culturei si prosperarei comune romanesci atatu din apropiare catu si din departare, asteptandui pe toti cu braçiele deschise.

Din siedinti'a subcomitetului despartiementului IV, tienuta la Sas-Sebesiu in 8 Iuliu (26 Iuniu) 1878.

Simeonu Balomiri, directoru. — Ioanu Paraschivu, actuariu.

Cu 1-a Iuliu stilu vechiu s'a inceputu unu nou abonamentu la

„GAZET'A TRANSILVANIEI"

pentru semestrulu alu II-lea 1878 cu conditiunile din fruntariu.

Rogamu pe domnii aceia, a caroru abonamentu espira cu 30 Iuniu st. v., cá se grabésca cu reinoirea lui, cá se li sé póta tramite fói'a regulatu.

Domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adressele dloru esacte, aretandu si post'a cea mai aprópe de loculu, unde locuiescu.

Diverse.

(Reuniunea romana de gimnastica si de cantari din Brasiovu) avù Dumineca in 2/14 Iuliu a. c. in sal'a otelului „Nr. I" o convenire colegíala, la care s'a esecutatu urmatórea programa: 1. „Laculu", choru amestecatu de R. Schumann; 2. „Dorulu", cantecu pentru o voce cu acompaniare de claviru de F. Schubert; 3. „Florile codrului", cantecu nationalu scotianu, pentru choru amestecatu prelucratu de I. Dürrner; 4. „Hogea Murat", poesia de V. Alecsandri; 5. „Suveniru", choru amestecatu de F. Mendelssohn-Bartholdy; 6. „Cei doui grenadiri", cantecu pentru o voce de R. Schumann; 7. „Cantulu gintei latine", choru unisono cu acompagniare de claviru de Marchetti. Tóte piesele au fostu ascultate cu mare atentiune de catra publicu, care se adunase in mare numeru si din tóte classele orasianiloru romani; chorurile si mai cu séma cantecele punctu 2. si 6. din programu fura viu aplaudate, candu inse chorulu a intonatu maiestósele si dulcile cuvinte ale „Cantului gintei latine", aplausele nu mai voieau se incete. Chorulu a trebuitu se repeta de doue ori tóte patru strofe ale imnului deja atatu de placutu si poporalu la toti romanii. Melodi'a compusa de Marchetti pentru antaiu nu face tocmai impressiunea asteptata, dér' cu catu se repeta mai adeseori, ea pare mai frumósa, mai maiestósa, mai espressiva. Imnulu lui Marchetti respica tóta dulcéti'a, tóta grandórea poesiei, credemu inse, ca pentru cá se se póta esecutá cu deplinu efectu, trebuie cá chorulu se fia fórte tare si se mai fia sustienutu inca de-o orchestra. Miculu choru alu Reuniunei nóstre l'a cantatu inse cu tóte aceste atatu de precisu si cu atata viioitiune, incatu a electrisatu si enthusiasmatu pe toti auditorii. Dupa finirea programului tenerimea a arangiatu unu jocu si 'si-a petrecutu la sunetele musicei in modulu celu mai familiariu pana tardiu in nópte.

(Orcanu teribilu in Zlatu'a.) Lui „M. Polgár" i se scriu urmatóriele: Erá in 3 Iuliu. Nuori grei se redicara pe firmamentu si aveamu o caldura inadusitória. Pe la 8 óre sér'a abia mai poteamu resuflá de caldura, nici celu mai micu ventuletiu nu suflá. Cateva minute mai tardiu erupse unu orcanu cu-o furia teribila. In timpu de cinci minute furtun'a a desradecinatu plopi de cate treidieci pana la patrudieci metri inalti, aruncandu-i 5—6 stanjini departe. Coperisiele caseloru din piétia au fostu redicate de ventu si aruncate cu potere pana in strad'a a trei'a séu a patr'a. Casulu petrecutu la biseric'a greco-orientala inse trece preste tóta imaginatiunea. Deodata adeca cadiù turnulu cu cele trei clopote ale sale si intregu coperisiulu bisericei in cimiteriulu vecinu catolicu, care este numai vreo 10 stanjini departe de biserica. Crucea bisericei catolice de unu stanjinu de mare a fostu aflata intr'o departare de 300 pasi. Gradinile de póme ale orasiului, unulu din isvórele principale ale venitului seu, sunt ruinate. Pomii cei mai frumosi sunt culcati la pamentu. Abia catra 9 óre a incetatu furi'a tempestatii. A plouatu de a versatu pana dupa média-nópte, ceea ce a causatu mare dauna, deórece tóte casele si magazinele, a caroru coperisie erau eventurate, au fostu implute de apa. In demanéti'a urmatória orasiulu oferea unu aspectu fórte tristu. Daun'a causata de acestu orcanu infricosiatu trece preste 80,000 fl. si va trece inca multu, pana ce orasiulu Zlatu'a va poté repará perderile sale.

(Unu cane, care cunósce secretele Congressului.) „Volkszeitung" din Berlinu scrie: In restauratiunile dela Friedrichstadt se produce de unu timpu incóce in fiecare séra unu domnu mai betranu cu canele seu (Pudel) si intotdeaun'a provóca prin dresur'a lui risetele spectatoriloru. Procedur'a e urmatóri'a: Dupa-ce a imbracatu pe cane cu-o hainutia garnisita cu fluturasi si firu, 'i comandéza a se pune in doue petióre si apoi 'lu intréba: „Ce dice Bismarck despre Congressu?" Canele se scutura. — „Ce dice Russi'a?" Canele incepe a latrá tare si multu. — „Ce dice Austri'a?" Canele se intinde pe pamentu, pune capulu intre labele dinainte si sclipesce din ochi. — „Ce dice Franci'a?" Canele se redica in doue pecióre smerindu-se prea frumosu — „Ce dice turculu?" Canele la intrebarea acést'a uita de tóta dresur'a si incepe a urlá infricosiatu spre spaim'a tuturoru celoru de façia. Linistindu-lu apoi stapanulu anuncia finitulu productiunei mai intrebandu pe cane: „Ei, dér' ce dice Romani'a, Muntenegrulu, Serbi'a si Greci'a?" Atunci canele docilu isi trage cod'a intre pecióre, se duce incetinelu pana la usia, incepe se sgarie si arata prin acést'a, ca ar' voi bucurosu se scape de acolo.

(Specul'a cu femeile.) Cetimu in „Curierulu de Galati": „Ni se spune, ca unulu dintre protegiatii Congressului din Berlinu, caror'a ne impune se le damu drepturi civile si politice, precumu si se le garantamu deplin'a libertate a industriei si comerciului, a inceputu a usá de drepturile, ce marele areopagu alu Europei 'i garantéza si astfeliu primulu comerciu, ce a crediutu mai nemeritu a face, a fostu a luá patru fete din acestu orasiu si ale transportá la Constantinopolu pe unu vaporu anglesu, ce a plecatu septeman'a acést'a. Autoritatile competinte din portu au simtitu prea tardiu, séu nu au simtitu de feliu, nu scimu, dér' aceea ce este adeveratu, este, ca abilulu speculante au remasu nesuperatu, si astfeliu cu dreptu cuventu se potu falí acestu feliu de speculanti, ca libertatea comerciului si a speculei de asta-data le a fostu fórte bine garantata, nimeni nu le a disu nimicu, nimeni nu a luatu nici o mesura contr'a acestei specule. Mai dica Alianti'a israelita din Parisu, ca la noi numai este libertatea comerciului in cea mai mare potere a cuventului."

(Necrologu.) Amabil'a domnisióra Mari'a Eleonor'a Maioru, plecandu in 29 Iuniu a. c. cu amatulu seu parinte m. o. d. Basiliu Maioru, preotu gr.-cath. in Chimítelnicu si conducatoriu oficiului protopopescu gr.-cath. alu tractului Pogacelei, — la Blasiu, pentru a se ingrigi de iubit'a s'a sóra Lucreti'a, care se bolnavise de difteritis si scorlatu, dupa o petrecere de 3 dile cadiù insasi victima morbului numitu, sór'a sa scapandu. In fraged'a etate de 14 ani, abia dupa ce parintii cu mari jertfe au fostu crescut'o in institute straine 'si-a datu in 6 Iuliu a. c. nobilulu seu sufletu in manile Creatoriului, lasandu in doliu pe iubitii sei parinti Vasiliu Maioru si Aureli'a, pe intristatii sei mosi: Vasiliu Popu, preotu in Budiu si Carolin'a, pe 4 frati si pe toti cousangenii. — Remasitiele-i pamentesci s'au astrucatu intre ceremoniele cele mai frumóse in cimeteriulu Blasiului, deplansa de toti, cati erau presenti. Fiei tierin'a usióra si memori'a binecuventata! A. Campianu.

Inchiaierea Congressului.

Congressulu si-a finitu lucrarile. In 13 Iuliu a fostu siedinti'a cea din urma a optspredieceа. In acésta siedintia a tienutu Andrássy o vorbire multiamindu lui Bismarck in numele adunarei pentru conducerea Congressului in spiritulu pacii, si imperatului pentru ospitalitate. Principele Bismarck a respunsu apoi esprimandu-si bucuri'a, ca prin zelulu neobositu alu plenipotentiariloru s'a restabilitu pacea si increderea (?!) si multiamindu pentru spriginulu, ce i l'au datu dnii delegati. Dupa aceea la 3 óre s'a subscrisu tractatulu de pace de catra toti plenipotentiarii si siedinti'a s'a inchiaiatu la $3^1/_2$ óre.

„Times" din Londr'a publica tecstulu tractatului de pace. Elu contiene pe 23 foliuri tiparite 43 articuli. Articulii, cari privescu Romani'a, sunt art. 43 pana la art. 51. Art. 43 norméza independinti'a Romaniei. Art. 44 norméza libertatea tuturoru culteloru in Romani'a. Art. 45: Romani'a cedéza Basarabi'a pana la Chili'a. Art. 46: Delt'a dunareana insulele Sierpiloru si Dobrogi'a se cedéza Romaniei s. c. l. In numerulu viitoriu vomu reveni mai pe largu la tractatulu de pace dela Berlinu.

Toti plenipotentiarii mariloru poteri s'au reintorsu deja posturile loru. E interessantu, ce scrie „Deutsches Montagsblatt", ca adeca Beaconsfield ar' fi imbiatu pe Waddington cu anecsiunea Tunisului, Waddington inse a refusatu, dicêndu, ca voiesce se se intórca la Parisu cu manile curate! —

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 17 Iuliu st. n. 1878.

$5^0/_0$ Rent'a charthia (Metalliques) . . .	64.90	Oblig. rurali ungare .	76.50
$5^0/_0$ Rent'a-argintu (imprumutu nationalu).	66.80	„ „ Banat-Timis.	79.60
Losurile din 1860 .	114 —	„ „ transilvane.	—.—
Actiunile bancei nation.	837.—	„ „ croato-slav.	77.75
„ instit. de creditu	260.60	Argintulu in marfuri .	101.—
Londr'a, 3 luni. .	115.60	Galbini imperatesci .	5.49
		Napoleond'ori . . .	9.27
		Marci 100 imp. germ. .	57.15

Cu numerulu 52 s'a inceputu semestrulu alu II-lea. Numerii venitori se voru tramite numai aceloru domni, cari si-au reinoitu abonamentulu.

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gött si fiiu Henricu.